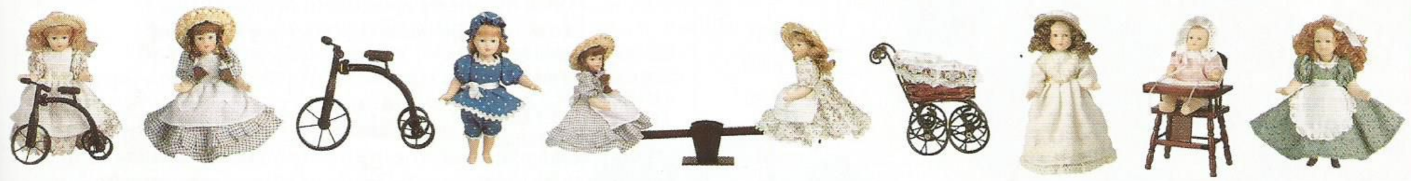
Ένας υπέροχος κόσμος από

ΠΟΡΣΕΛΑΝΙΝΕΣ ΚΟΥΚΛΕΣ

Μια μοναδική συλλογή από χειροποίητες πορσελάνινες κούκλες και τα αξεσουάρ τους

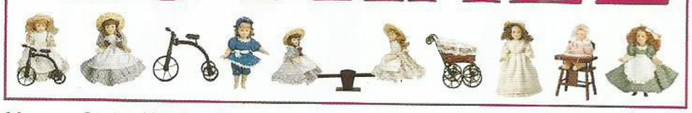
Δεκαπενθήμερο περιοδικό
Ελλάδα: 1.990 δρχ./€ 5,84
Κύπρος: Λ.Κ. £ 3.40
31

DeAGOSTINI HELLAS

Ένας υπέροχος κόσμος από

ΠΟΡΣΕΛΑΝΙΝΕΣ ΚΟΥΚΛΕΣ

Μια μοναδική συλλογή από χειροποίητες πορσελάνινες κούκλες και τα αξεσουάρ τους

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΟΥΣ Νο 31

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:
DeAGOSTINI HELLAS Ε.Π.Ε.
Κ. Βεντήρη 7, 115 28 Αθήνα

Εκδότης: ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ
Γενικός Διευθυντής: MIKE TIGHT
Marketing Director: ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΠΙΝΙΣΤΟΣ
Marketing Manager: ΝΙΚΟΣ ΣΚΥΛΑΚΗΣ
Product Manager: ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΟΥ
Assistant Product Manager: ΒΙΚΗ ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ
Διευθύντρια Παραγωγής: ΤΖΙΝΗ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑ
Υπεύθυνη Διανομής: ΕΥΗ ΜΠΟΖΑ
Εκδοτική προσαρμογή στην ελληνική γλώσσα: ΒΙΒΛΙΟΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΕΠΕΕ
Εκτύπωση και βιβλιοδεσία: ΒΙΒΛΙΟΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΕΠΕΕ

ΠΩΣ ΘΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΑΣ

Για την καλύτερη εξυπηρέτησή σας, ***ζητάτε πάντα το περιοδικό σας από το ίδιο περίπτερο/κατάστημα ψιλικών***, και ενημερώστε τον ιδιοκτήτη του για την πρόθεσή σας να αγοράσετε και τα επόμενα τεύχη.

Για οποιαδήποτε πληροφορία ή διευκρίνιση, επικοινωνήστε μαζί μας στο τηλέφωνο **(01) 94.90.730.**

Για την προμήθεια προηγούμενων τευχών, έχετε τις εξής δυνατότητες:

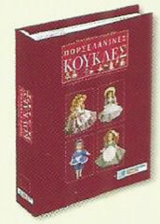
ΕΛΛΑΔΑ

1. ***Επικοινωνήστε μαζί μας στο τηλέφωνο* (01) 94.90.730.**
Ώρες εξυπηρέτησης: 8:00-20:30
Όλες οι παραγγελίες θα στέλνονται ταχυδρομικώς επί αντικαταβολή. Δεν πληρώνετε έξοδα συσκευασίας, παρά μόνο ταχυδρομικά και τα έξοδα αντικαταβολής από 950 δρχ./€ 2,79
2. ***Ζητήστε τα από τον ιδιοκτήτη του περιπτέρου/καταστήματος ψιλικών*** όπου αγοράζετε συνήθως το περιοδικό σας
3. ***Επισκεφθείτε το τμήμα παλαιών τευχών στη διεύθυνση:***
DeAGOSTINI HELLAS
Μιχαλακοπούλου 42
115 28 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: **(01) 72.11.948**
Ώρες εξυπηρέτησης:
Καθημερινές: 9:30-20:00
Σάββατο: 9:30-15:00

Τιμή τευχών:
Τιμή 1ου τεύχους: 690 δρχ./€ 2,02
Τιμή όλων των υπόλοιπων τευχών: 1.990 δρχ./€ 5,84

Ντοσιέ αρχειοθέτησης

Για να διατηρήσετε τα τεύχη της σειράς σε άριστη κατάσταση, η DeAGOSTINI HELLAS σχεδίασε για εσάς *ειδικά κατασκευασμένα ντοσιέ αρχειοθέτησης.*

Πώς θα τα αποκτήσετε:

Μπορείτε εύκολα να τα αποκτήσετε μόνο αντί 1.950 δρχ./€ 5,72 το ένα, συν τα έξοδα συσκευασίας και αποστολής από 950 δρχ./€ 2,79. Για κάθε επιπλέον παραγγελία έχετε έκπτωση 10%.
Για τις παραγγελίες σας επικοινωνήστε μαζί μας στο τηλέφωνο: **(01) 94.90.730.**

Παρόλο που έχουν καταβληθεί όλες οι δυνατές προσπάθειες ώστε η τιμή των τευχών να παραμείνει σταθερή, ο εκδότης διατηρεί το δικαίωμα να την αυξήσει, οποιαδήποτε στιγμή κριθεί αυτό αναγκαίο.

ΚΥΠΡΟΣ

Οι αγοραστές των τευχών της Κύπρου θα πρέπει να απευθύνονται στο περίπτερό τους για να παραγγείλουν τα προηγούμενα τεύχη, καθώς επίσης και τα ντοσιέ αρχειοθέτησης. Εκεί θα πληροφορηθούν και τις αντίστοιχες τιμές τους.

Τιμή τευχών:
Τιμή 1ου τεύχους: Λ.Κ. £ 1.25
Τιμή όλων των υπόλοιπων τευχών: Λ.Κ. £ 3.40

Στο επόμενο τεύχος

ΙΣΤΟΡΙΑ: Δεκαετία του '40 στην Ισπανία

ΡΟΥΧΑ ΚΑΙ ΑΞΕΣΟΥΑΡ: Τα γάντια

ΔΙΑΣΗΜΕΣ ΚΟΥΚΛΕΣ: Μωρό Heubach Köppelsdorf

ΣΥΛΛΟΓΗ: Πρόσωπα του Franz Schmidt

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ: Παιχνίδι στη θημωνιά

ΓΛΥΚΥΤΗΤΑ ΤΟΥ 19ου ΑΙΩΝΑ

Η «Tricoteuse»

Αυτό το αυτόματο παριστάνει μια νεαρή γυναίκα που πλέκει. Η γλυκιά έκφρασή της αντικατοπτρίζει τη γαλήνη και την ηρεμία που απαιτεί η προσήλωση στο εργόχειρο.

Το αυτόματο της Roullet & Decamps που παρουσιάζεται σε αυτές τις σελίδες έχει τον ίδιο μηχανισμό με τη «Vieille tricoteuse», δηλαδή τη γιαγιά που πλέκει, της ίδιας εταιρείας. Εδώ όμως πρόκειται για μια κομψή και νεαρή κυρία με κεφάλι και χέρια από μπισκουί, κατασκευασμένα από το εργοστάσιο Jumeau, που προμήθευε κεφάλια από μπισκουί στους πιο φημισμένους κατασκευαστές αυτομάτων. Ο Ρουλέ (Roullet) δημιούργησε το πρώτο του αυτόματο το 1866, και το 1889, με την είσοδο του γαμπρού του, Γκαστόν Ντεκάν (Gaston Decamps), στην εταιρεία, αύξησε την παραγωγή μηχανικών παιχνιδιών και άρχισε να πουλάει τα προϊόντα της σε ολόκληρο τον κόσμο. «Μια μεγάλη ποικιλία κινούμενων χαρακτήρων και όμορφων θεμάτων με μουσικό μηχανισμό», όπως ανακοίνωνε η διαφήμιση της εποχής.

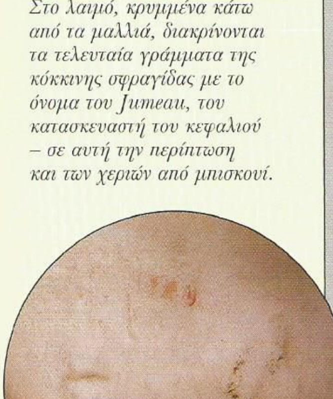

Δαντέλα και τούλι

Το όμορφο πρόσωπο της κούκλας τονίζεται με τα πλούσια βολάν από τούλι και δαντέλα που στολίζουν το λαιμό της. Στα μαλλιά έχει φιόγκο με μακριές άκρες, που πέφτουν στην πλάτη. Η μπλούζα της έχει μακριά μανίκια, για να κρύβει τα μεταλλικά σύρματα του μηχανισμού που κινεί τα χέρια.

Σήμα στο λαιμό

Στο λαιμό, κρυμμένα κάτω από τα μαλλιά, διακρίνονται τα τελευταία γράμματα της κόκκινης σφραγίδας με το όνομα του Jumeau, τον κατασκευαστή του κεφαλιού – σε αυτή την περίπτωση και των χεριών από μπισκουί.

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ

Για να λειτουργεί ο μηχανισμός, η Roullet & Decamps δημιούργησε ένα κλειδί με χαρακτηριστικό οβάλ σχήμα και δύο μικρά κοιλώματα στο κάτω άκρο.

ΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ

Τα ρούχα είναι αυθεντικά. Το σύνολο αποτελούν μπλούζα, φούστα από οργάντσα με φαρδύ βολάν, μεσοφόρι, κιλότα, μάλλινες κάλτσες και δερμάτινα παπούτσια.

Η ΚΑΡΕΚΛΑ

Η καρέκλα έχει μπράτσα και ίσια ράχη. Το ξύλο είναι απομίμηση μπαμπού, βαμμένο χρυσό.

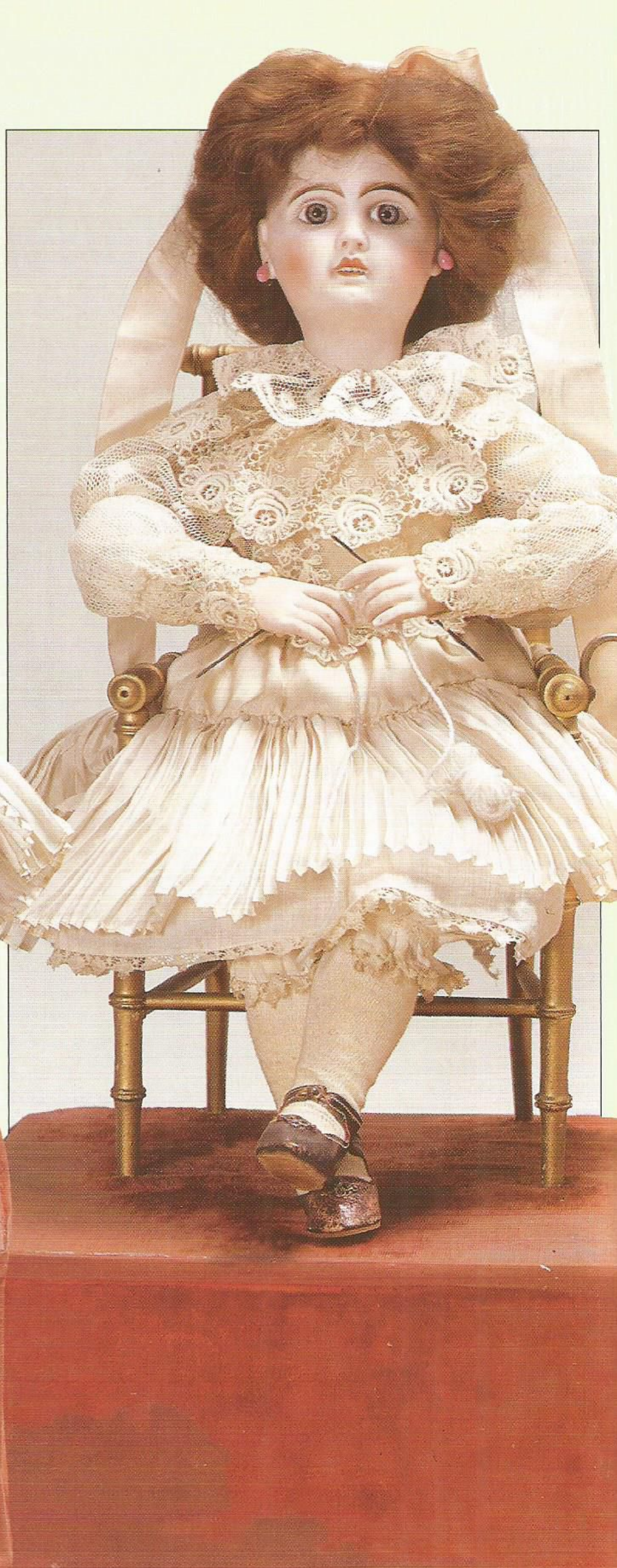
Το πλεκτό

Μια νέα γυναίκα, ντυμένη σύμφωνα με τη μόδα στα τέλη του 19ου αιώνα, πλέκει υπό τους ήχους μιας όμορφης μελωδίας. Στέκεται πάνω σε ένα βάθρο ντυμένο με κόκκινο βελούδο, που περιέχει το μηχανισμό κίνησης και το μουσικό κουτί. Η κούκλα, ύψος 50 εκ., έχει σώμα από σύνθετο υλικό.

ΤΟ ΒΑΘΡΟ

Μέσα στο βάθρο υπάρχει ένας μεταλλικός κύλινδρος με επιφάνεια γεμάτη ακίδες, που περιστρέφεται γύρω από άξονα και δονεί τα ελάσματα που παράγουν τη μουσική.

Πρώτη κίνηση

Το αυτόματο είναι συναρμολογημένο πάνω σε ένα μουσικό κουτί. Όταν αρχίζει η μελωδία, η κούκλα έχει χαμηλά το κεφάλι, ενώ το αριστερό χέρι, που κρατάει τη μία βελόνα, βρίσκεται πιο ψηλά σε σχέση με το δεξί, που κρατάει την άλλη. Από τις βελόνες κρέμεται ένα κουβάρι εκρού κλωστής, στην ίδια απόχρωση με το φόρεμα. Τα πόδια δεν κινούνται, είναι σταυρωμένα με χάρη και το ένα ακουμπά σταθερά στο βάθρο. Οι γάμπες, από σύνθετο υλικό και ξύλο, είναι κούφιες, για να περνούν από μέσα τα μεταλλικά σύρματα και τα εξαρτήματα που κινούν το κεφάλι και τα χέρια της κούκλας.

Δεύτερη κίνηση

Ακολουθώντας τη μελωδία, η κούκλα ανασηκώνει αργά το κεφάλι και ταυτόχρονα κινεί τα χέρια. Στρέφει ελαφρά τους καρπούς των χεριών ανασηκώνοντας τον αριστερό, σαν να ήθελε να πλέξει περνώντας το νήμα στη μία βελόνα και τη θηλιά στην άλλη. Τα αυτόματα γενικά κατασκευάζονταν σε στάσεις που απεικόνιζαν δραστηριότητες και χόμπι αγαπητά στην παρισινή κοινωνία του δεύτερου μισού του 19ου και των αρχών του 20ού αιώνα.

Η συνοικία Μαρέ

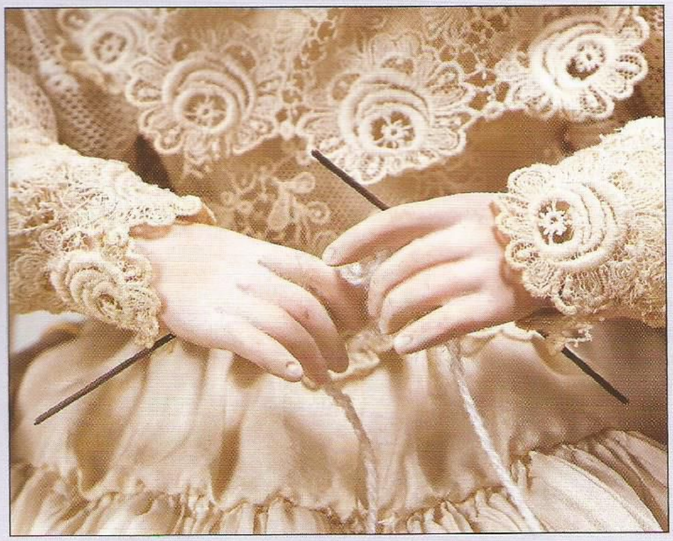
Η συνοικία Μαρέ του Παρισιού κατά το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα έγινε έδρα των πιο γνωστών κατασκευαστών αυτομάτων και κούκλας, οι οποίοι, εξαιτίας του έντονου ανταγωνισμού τους, προσπαθούσαν αδιάκοπα να βελτιώνουν τα προϊόντα τους. Οι Roullet & Decamps ανέπτυξαν στη συνοικία Μαρέ σημαντική δραστηριότητα, η οποία συνεχίστηκε από τους διαδόχους τους –σε άλλες περιοχές– με ηλεκτρονικά και τηλεκατευθυνόμενα παιχνίδια. Ο Γκαστόν Ντεκάν (Gaston Decamps), γιος του πρώτου Ντεκάν και εγγονός του Ρουλέ, χαρακτήρισε το 1922 τα αυτόματα «έμψυχα γλυπτά». Οι κατασκευαστές αυτομάτων προσάρμοζαν τις κούκλες τους στα μουσικά κουτιά και τις έκαναν να κινούνται στο ρυθμό της μουσικής. Τα μουσικά κουτιά είχαν έναν ή περισσότερους μηχανισμούς, με διάφορες μελωδίες. Για να επιτευχθεί καλύτερη ποιότητα, τα κεφάλια και, όπως εδώ, τα χέρια δημιουργούνταν από τους καλύτερους κατασκευαστές κούκλας από μπισκουί.

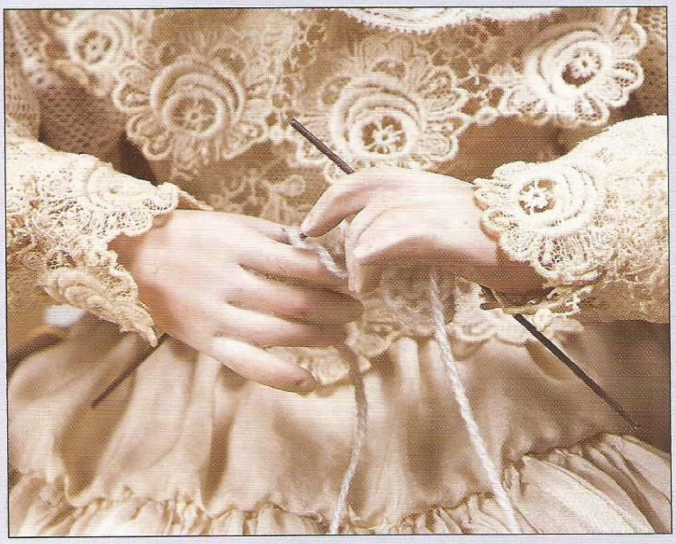
Κεφάλι Jumeau

Σε αυτό το κεφάλι θαυμάζουμε την τελειότητα που χαρακτηρίζει τις καλύτερες κούκλες από μπισκουί. Τα μάγουλα, αντίθετα με τα κλασικά «πρόσωπα κούκλας», δεν είναι υπερβολικά φουσκωτά. Το στόμα είναι ανοιχτό και διακρίνονται πάνω τέσσερα δόντια. Τα τρυπημένα αυτιά τα στολίζουν σκουλαρίκια, ενώ τα μαλλιά είναι από μοχέρ και τα μάτια από γυαλί.

Το «έμψυχο γλυπτό»

Τα χέρια από μπισκουί έχουν μακριά και λεπτά δάχτυλα και κρατούν με χάρη τις βελόνες. Για να είναι πιο αληθοφανής η κίνηση, η κλωστή είναι τυλιγμένη ανάμεσα στα δάχτυλα, όπως ακριβώς θα έκανε μια γυναίκα που πλέκει.

Τα μεσαία δάχτυλα είναι λυγισμένα προς τα μέσα, μια θέση συνηθισμένη στις κούκλες, που δίνει την αίσθηση της κίνησης. Όταν τα χέρια είναι από μπισκουί, τα μεσαία δάχτυλα συνήθως είναι ενωμένα, για να είναι πιο ανθεκτικά.

Το επιπλέον στοιχείο που είχαν τα αυτόματα σε σχέση με τα απλά μηχανικά παιχνίδια (κυρίως ζωάκια που κινούνταν βγάζοντας και χαρακτηριστική φωνή) ήταν η μουσική που συνόδευε τις κινήσεις τους. Εκείνοι που κατασκεύαζαν κινούμενες κούκλες, οι λεγόμενοι mécaniciens, εισήγαν στα μουσικά κουτιά των καλύτερων προϊόντων τους τα carillon, μικρούς μεταλλικούς κυλίνδρους με ειδικές ανάγλυφες ακίδες. Οι κύλινδροι, καθώς περιστρέφονταν, δονούσαν ελάσματα διαφόρων μεγεθών, το καθένα από τα οποία παρήγε διαφορετική μουσική νότα. Τη μουσική αυτή, που ονομάζεται «συνοδευτική μουσική», έθετε σε λειτουργία ένας ενιαίος μηχανισμός με ελατήριο, ο ίδιος που κινούσε και την κούκλα. Τα πρώτα αυτόματα με μουσικά κουτιά άρχισαν να παράγονται περίπου στα μέσα του 19ου αιώνα και, εξαιτίας του ανταγωνισμού που αναπτύχθηκε ανάμεσα στους κατασκευαστές, σε σύντομο χρονικό διάστημα η συνοδευτική μουσική «συνόδευε» όλες τις μηχανικές κούκλες. Έτσι, οι καλύτερες εταιρείες εξειδικεύτηκαν στην παραγωγή αυτομάτων εξαιρετικής ποιότητας και φήμης, όπως η «Tricoteuse».

ΠΑΙΔΙΚΗ ΜΟΔΑ

Ναυτικά σύνολα

Το ναυτικό στιλ στα ρούχα εμφανίστηκε κατά το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα, έγινε μόδα και συνέχισε να είναι σχεδόν μέχρι τα τέλη του 20ού. Αρχικά απευθυνόταν μόνο στα αγοράκια, αλλά αργότερα φορέθηκε πολύ και από τα κοριτσάκια. Σε αυτή την περίπτωση, το παντελόνι αντικαταστάθηκε από φούστα με πιέτες.

Από τα τέλη του 19ου αιώνα έως τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο συνηθιζόταν τα παιδιά των εύπορων τάξεων να ντύνονται με ναυτικά. Η ζακέτα είχε γραμμή σάκου και πολύ φαρδιά μανίκια, μακριά ή μέχρι τον αγκώνα. Το παντελόνι ήταν φαρδύ και ίσιο, μακρύ ή μέχρι το γόνατο. Κατά το πρώτο τέταρτο του 20ού αιώνα το ναυτικό στιλ επηρεάστηκε από τα παντελόνια του στρατιωτικού σώματος των ζουάβων. Έτσι, συχνά το παντελόνι σούρωνε κάτω ή είχε ρεβέρ (το στιλ αυτό διαδόθηκε ιδιαίτερα γύρω στο 1910). Το πιο χαρακτηριστικό στοιχείο των ναυτικών ρούχων είναι βέβαια ο μεγάλος ορθογώνιος γιακάς, που πέφτει στην πλάτη σκεπάζοντας τους ώμους, ενώ μπροστά ράβεται πάνω σε ντεκολτέ σχήματος V. Τα ναυτικά είναι συνήθως μπλε, με άσπρα σιρίτια στο γιακά και στο κάτω μέρος των μανικιών. Στη θερινή φορεσιά, τα χρώματα αλλάζουν.

Το μικρό ναυτάκι
Αντίγραφο κούκλας Lorie της Kley & Hahn, ύψους 37 εκ., του 1912 περίπου, με ντύσιμο εμπνευσμένο από το στιλ της εποχής του αυθεντικού μοντέλου. Φοράει μάλλινο σύνολο ντεμί-σεζόν, που κουμπώνει με χαντζάκια και κορδόνι που δένει σε μονό φιόγκο. Το παντελόνι φτάνει μέχρι τη μέση της γάμπας και καταλήγει σε ρεβέρ. Τα παπούτσια και οι κάλτσες έχουν σκούρο μπλε χρώμα.

Ασορτί μπερεδάκι
Σε αυτή τη λεπτομέρεια βλέπουμε όχι μόνο την τελειότητα με την οποία είναι ζωγραφισμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου, αλλά και το χαριτωμένο ναυτικό μπερεδάκι με την ταφταδένια κορδέλα που πέφτει στον ώμο. Τα υπερβολικά μεγάλα μπερέ τα φορούσαν μόνο παιδιά.

Μωρό ναυτάκι

Εξαιρετικό δείγμα μωρού Kestner, μοντέλο 211, ύψους 30 εκ., του 1910 περίπου. Σε αυτό το ναυτικό κοστούμι, της ίδιας εποχής με το μωρό, μπορούμε να θαυμάσουμε τόσο το μπροστινό μέρος, με σειρά κουμπιών και γαλάζιο φιόγκο, ίδιο χρώμα με τα καλτσάκια, όσο και το πίσω, με τον πρωτότυπο ριγέ γιακά. Το σακάκι, φαρδύ και σε γραμμή σάκου, έχει μανίκια μέχρι τον αγκώνα. Το ίσιο παντελόνι φτάνει στο γόνατο. Πρόκειται για καθημερινό σύνολο και έτσι δεν έχει σιρίτια.

Για όλες τις περιστάσεις

Για τα ναυτικά σύνολα χρησιμοποιούνταν διάφορα υφάσματα. Συνήθως, το χειμώνα κυριαρχούσαν τα βαριά υφάσματα, όπως μάλλινο, σε χρώμα μπλε, ενώ το καλοκαίρι, το λευκό βαμβακερό με μπλε ή μπορντό μπορντούρες και άσπρα σιρίτια. Για την ενδιάμεση εποχή συνηθιζόταν η κασμιροφανέλα ή το ελαφρύ μάλλινο αλλά και το πικέ, εάν προορίζονταν για πολύ μικρά παιδιά. Για τις επίσημες περιστάσεις χρησιμοποιούνταν βελούδο, συχνά με γιακά από οργάντσα και μπορντούρες από δαντέλα στο κάτω μέρος των μανικιών και του παντελονιού. Γενικά, επικρατούσε ο συνδυασμός του μπλε και του άσπρου, με την προσθήκη ενός μεγάλου φιόγκου στο ντεκολτέ σε σχήμα V, ενώ η ζακέτα είχε ίσια γραμμή, όπως το παντελόνι.

Κουκλάκι Kestner, μοντέλο 260, ύψους 61 εκ., του 1916 περίπου. Φοράει ναυτικό κοστουμάκι της εποχής από μπλε βελούδο, με γιακά από άσπρη κεντημένη οργάντσα και μεταξωτό φιόγκο, επίσης άσπρο. Η εμφάνιση συμπληρώνεται από μπερέ με κόκκινο πομ-πον.

Ναυτάκι «Pouty»

Αυτό το κατσουφιασμένο κουκλάκι είναι Gebrüder Heubach, μοντέλο 7602, ύψους 36 εκ., του 1915. Φοράει σύνολο της εποχής, από κασμιροφανέλα, σε ασυνήθιστα χρώματα, καθώς το κλασικό μπλε του γιακά, των μανικιών και της μπορντούρας του παντελονιού έχει αντικατασταθεί από ένα κομψό μπορντό. Το σακάκι, σε ίσια γραμμή, είναι διπλόπετο με διπλή σειρά κουμπιών και πολύ φαρδιά μανίκια, όπως φαίνεται στη φωτογραφία κάτω.

ΠΡΟΣΩΠΟ ΚΟΥΚΛΑΣ

Κούκλα S & H, DEP

Οι κούκλες που είναι γνωστές ως DEP, λόγω της ένδειξης που είχαν στο λαιμό, αποδίδονται γενικά στους Simon & Halbig, το φημισμένο γερμανικό εργοστάσιο κεφαλιών από μπισκουί. Για τη συγκεκριμένη κούκλα δεν υπάρχει αμφιβολία, καθώς δίπλα στα γράμματα DEP εμφανίζονται και τα αρχικά S & H. Εκτός αυτού, και η ποιότητα του μπισκουί είναι χαρακτηριστική της διάσημης εταιρείας.

Τα αρχικά DEP, που σημαίνουν «κατατεθέν» μοντέλο (γαλλικά Déposé, γερμανικά Deponirt ή Deponiert), χρησιμοποιήθηκαν για πρώτη φορά το 1887, όταν το δικαστήριο της Θουριγγίας απαίτησε οι κούκλες στα κεφάλια τους να έχουν το σήμα DEP, ένδειξη ότι είχε υποβληθεί αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας. Γενικά, στη Γαλλία αυτά τα αρχικά ταυτίζονταν με τον Jumeau και στη Γερμανία με τους Simon & Halbig, τα αρχικά των οποίων βλέπουμε σε αυτή την κούκλα.

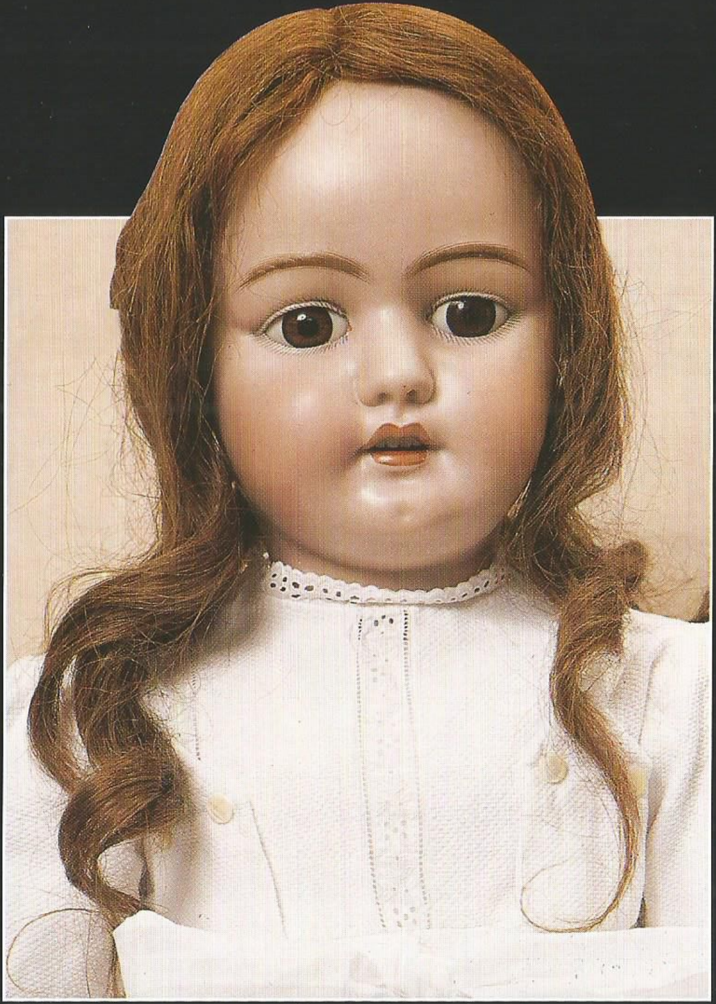
Η μαμά

Η κούκλα DEP της S & H, με κεφάλι και σώμα μικρού κοριτσιού, παίζει τη μαμά με ένα μωρό Armand Marseille, μοντέλο 351, μέγεθος 6, του 1924. Το μωρό, γνωστό ως «My Dream Baby», φοράει πλεκτό πουλοβεράκι και σκουφί από βατίστα. Την κούνια καλύπτει κουβερτούλα με δαντελένια μπορντούρα.

Σε όλη της τη μεγαλοπρέπεια

Η κούκλα DEP της Simon & Halbig, που παρουσιάζεται σε αυτές τις σελίδες, αντιστοιχεί στο μέγεθος 15, ύψους 80 εκ., μοντέλο 1079. Είναι του 1899 περίπου, έτος κατά το οποίο εμφανίστηκε το συγκεκριμένο μοντέλο. Ο χαραγμένος στο λαιμό της αριθμός 1079, δείχνει ότι ανήκει στη σειρά 1000, που κυκλοφόρησε μετά το 1888, ενώ το τελευταίο ψηφίο (το 9) σημαίνει ότι το κεφάλι συναρμολογείται πάνω στο σώμα με το σύστημα «λάμπα» και επομένως μπορεί όχι μόνο να γυρίζει αλλά και να γέρνει. Η κούκλα έχει ανοιχτό το στόμα και από μέσα φαίνονται τέσσερα δόντια πλασμένα από πορσελάνη. Το σώμα είναι από σύνθετο υλικό και το ντύσιμο, παρ' ότι δεν είναι το αυθεντικό, είναι της ίδιας εποχής και έχει διατηρηθεί άψογα.

Η πίσω όψη

Από την πίσω πλευρά η κούκλα έχει τη χαρακτηριστική σιλουέτα ενός κοριτσιού περίπου πέντε ετών, όπως συνηθιζόταν στις κούκλες στα τέλη του 19ου αιώνα. Έχει αρκετά μεγάλο κεφάλι και φοράει φόρεμα από χοντρό πικέ με ψηλή μέση (την οποία τονίζει η ζώνη), μακριά μανίκια και φούστα με φαρδιές και ρηχές πιέτες, που φτάνει μέχρι κάτω. Τα μακριά φυσικά μαλλιά, που πέφτουν στην πλάτη με απαλές μπούκλες, δίνουν μεγαλύτερο όγκο στο κεφάλι. Κάτω από το φόρεμα ξεπροβάλλουν τα παπούτσια σε χρώμα ιβουάρ, ίδιο με το σκουφάκι. Το φόρεμα είναι λευκό. Το είδος του υφάσματος και τα ανοιχτά χρώματα ταιριάζουν σε θερινό ένδυμα περιπάτου.

Ολόκληρη η σιλουέτα
Βλέπουμε το σώμα ενός κοριτσιού που φοράει σκουφάκι από οργάντσα και πικεδένιο φουστάνι γαρνιρισμένο με δαντέλα. Η φαρδιά ζώνη υπογραμμίζει το κοντό –χαρακτηριστικό της εποχής– μπούστο. Το ιβουάρ χρώμα του σκουφιού και το λευκό του φορέματος τονίζουν τις μακριές καστανές μπούκλες από φυσικά μαλλιά.

Μοτίβο με κουμπιά
Μπροστά και πίσω, δύο λωρίδες, που καταλήγουν σε μύτη με τρία κουμπιά από γυαλιστερό σεντέφι, αναδεικνύουν τους κεντητούς αντραντέδες. Το φόρεμα κλείνει με σεντεφένια κουμπιά που έχουν δύο τρυπούλες.

Μακριές μπούκλες
Τα πανέμορφα, μακριά, φυσικά μαλλιά είναι καστανά, όπως και τα πυκνά φρύδια, που είναι σχεδιασμένα με λεπτές γραμμές, και τα γυάλινα μάτια. Το ακάλυπτο μέτωπο μας επιτρέπει να θαυμάσουμε την ομορφιά αυτού του «προσώπου κούκλας», που αναπαράγει τα γλυκά χαρακτηριστικά μιας κοπελίτσας. Οι απαλές μπούκλες που πέφτουν στους ώμους πλαισιώνουν και ομορφαίνουν περισσότερο το πρόσωπο. Αυτό ήταν ένα πολύ συνηθισμένο χτένισμα για κοριτσάκια την εποχή που κατασκευάστηκε η κούκλα.

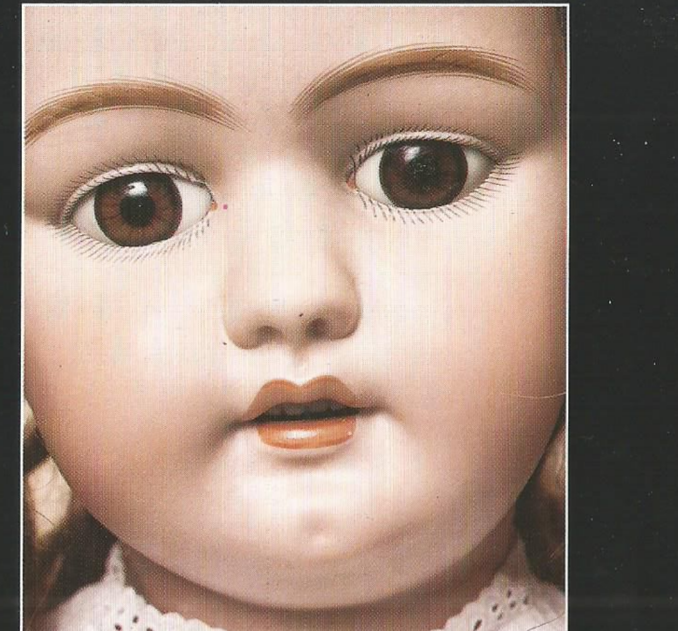
Το σκουφάκι
Αυτό το σκουφάκι με την πολύ πρωτότυπη γραμμή είναι ραμμένο από ιβουάρ οργάντσα και φινιρισμένο με αντραντέ και μπορντούρα από δαντέλα με μυτούλες. Δένει κάτω από το πιγούνι με μεγάλο φιόγκο από το ίδιο ύφασμα και έχει φαρδύ βολάν μπροστά, που του δίνει το σχήμα του σκούφου.

Ανοιχτά δάχτυλα

Το σώμα είναι από σύνθετο υλικό και ξύλο και έχει όλες τις αρθρώσεις. Τα χέρια και τα πόδια έχουν ελαφρώς διαφορετικό χρώμα από το υπόλοιπο σώμα – μια πορτοκαλί απόχρωση που μοιάζει πιο πολύ με το χρώμα της σάρκας. Οι καρποί είναι αρθρωτοί και τα χέρια έχουν τη χαρακτηριστική στρουμπουλή παιδική φόρμα. Τα μακριά και ανοιχτά δάχτυλα πλασμένα χωριστά, σε σχήμα αστεριού, είναι ελαφρώς λυγισμένα, για να φαίνονται πιο φυσικά. Το χέρι, που είναι γυρισμένο προς το σώμα, έχει άρθρωση στον καρπό, η οποία του επιτρέπει να γυρίζει. Τα νύχια είναι πλασμένα, χωρίς όμως να τονίζονται με γραμμές, όπως σε άλλα μοντέλα.°

Πρόσωπο κούκλας

Το πρόσωπο της κούκλας DEP της Simon & Halbig έχει τα χαρακτηριστικά του τύπου «πρόσωπο κούκλας», μια εξιδανικευμένη μορφή κοπέλας. Τα πυκνά και μακριά φρύδια, αρκετά κοντά μεταξύ τους, ανταποκρίνονται στην αισθητική που επικρατούσε στα τέλη του 19ου αιώνα, όπως και το στόμα σε σχήμα καρδιάς με τα καλοσχηματισμένα χείλη. Η εσωτερική γωνία των ματιών και τα ρουθούνια τονίζονται με πορτοκαλί κουκκίδα, ενώ οι πολύ λεπτές βλεφαρίδες είναι ζωγραφισμένες πάνω και κάτω από το μάτι. Τα μάτια από καφέ γυαλί, με πολύ μεγάλη κόρη, είναι σταθερά και δίνουν στην κούκλα ένα βαθύ και ήρεμο βλέμμα. Οι γωνίες του στόματος βυθίζονται στα στρουμπουλά μάγουλα και το πιγούνι το ομορφαίνει ένα λακκάκι.

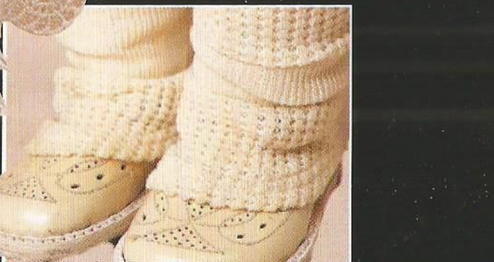
Φιόγκος από οργάντσα
Το μπούστο του φορέματος είναι στολισμένο πίσω με λίγους αντραντέδες, που αναδεικνύονται με δύο χαριτωμένες ψεύτικες πικεδένιες τιραντούλες με τρία κουμπιά. Η μέση τονίζεται με τη φαρδιά ζώνη από σουρωτή οργάντσα, που δένει πίσω με μεγάλο φιόγκο. Στην κεντρική φωτογραφία βλέπουμε ότι ο φιόγκος έχει φαρδύ γύρο, ραμμένο με τούρκικη βελονιά.

Φόρεμα από πικέ
Το φόρεμα της κούκλας δεν είναι το αυθεντικό, αλλά είναι παλιό. Είναι από βαμβακερό άσπρο πικέ και η γραμμή του ακολουθεί τις επιταγές της μόδας για τα κοριτσάκια στα τέλη του 19ου αιώνα: μανίκια μακριά ή τρουά-καρ, όπως εδώ, και φούστα πολύ μακριά, που φτάνει κάτω από τον αστράγαλο. Το μανίκι έχει γύρο από δαντέλα που σουρώνει κάτω, στο ύψος του πήχη, με μεταξωτή κορδέλα. Το φόρεμα έχει κοντό μπούστο και η μέση, ασχημάτιστη ακόμη, τονίζεται με φιόγκο από οργάντσα.

Ο γύρος του φορέματος
Ο γύρος είναι φινιρισμένος με λεπτή δαντέλα ασορτί με το φόρεμα. Αποτελείται από δύο λωρίδες με εναλλασσόμενους κυματισμούς. Αναποδογυρισμένα λουλούδια σε σχήμα ασπίδας είναι το διακοσμητικό μοτίβο.

Τα παπούτσια
Μισοκρυμμένα από τις πλεκτές γκέτες, ξεπροβάλλουν τα δερμάτινα ιβουάρ παπούτσια. Συχνά, οι κούκλες φορούσαν αληθινά παπούτσια κοριτσιών, όπως πιθανώς να είναι και αυτά.

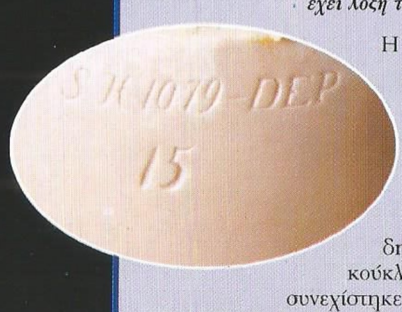

Οι λεπτομέρειες

Κεφάλι τύπου «λάμπα»

Σημείο εφαρμογής του κεφαλιού τύπου «λάμπα» (δηλαδή, με σχήμα ωοειδές), είναι η ημισφαιρική κοιλότητα του μπούστου. Αυτό επιτρέπει στην κούκλα να γυρίζει και να γέρνει το κεφάλι, όπως υποδηλώνει και το ψηφίο 9 στο τέλος του αριθμού του μοντέλου (1079). Το κεφάλι έχει λοξή τομή, που κλείνει με χαρτονένιο καπάκι.

Η κούκλα DEP της Simon & Halbig, με χαραγμένο το σήμα του μοντέλου 1079, αντιστοιχεί στο μέγεθος 15 και έχει ύψος 80 εκ. Πρόκειται για κούκλα αρκετά μεγάλων διαστάσεων, με σώμα πλήρως αρθρωμένο. Κατασκευάστηκε γύρω στο 1899, έτος κατά το οποίο θεωρείται ότι δημιουργήθηκε και η συγκεκριμένη κούκλα, αλλά η παραγωγή του μοντέλου συνεχίστηκε επί αρκετά χρόνια ακόμη. Τα μέρη του σώματος από σύνθετο υλικό παρουσιάζουν ορισμένες διαφορές στο χρώμα, που οφείλονται ίσως στο γεγονός ότι τα διάφορα κομμάτια κατασκευάζονταν σε διαφορετικά εργοστάσια.

Τα εσώρουχα

Η κιλότα, που δένει με κορδελάκια πάνω από τα γόνατα, είναι υπερβολικά μακριά για αυτή την κούκλα. Ίσως είναι αληθινό εσώρουχο κοριτσιού.

Οι περικνημίδες

Τα πόδια καλύπτει ένα είδος από ψηλές γκέτες, χωρίς πέλμα φυσικά, σε ιβουάρ χρώμα. Οι συγκεκριμένες είναι πλεκτές και σχηματίζουν αζούρ.

Αρθρώσεις

Η κούκλα έχει όλες τις αρθρώσεις, που λειτουργούν με το μηχανισμό της σταθερής σφαίρας. Η τομή των ισχίων της επιτρέπει να κάθεται με τα πόδια κλειστά.

Η ποιότητα DEP

Οι κούκλες με το σήμα DEP είναι έργα των μεγαλύτερων κατασκευαστών. Εδώ πρόκειται για την εταιρεία Simon & Halbig, που δικαίως ήταν φημισμένη για την εξαιρετική ποιότητα του μπισκουί που χρησιμοποιούσε. Αυτή η κούκλα χαρακτηρίζεται από την τελειότητα των χαρακτηριστικών της και την άριστη ποιότητα των υλικών. Τα μεγάλα μάτια από καφέ γυαλί, που τονίζονται από τα πυκνά φρύδια, χαρακτηριστικά στα τέλη του 19ου αιώνα, έχουν ήρεμο βλέμμα. Το ωραίο και ελεύθερο μέτωπο πλαισιώνεται από φυσικά μαλλιά και φινετσάτο σκουφάκι σε ανοιχτό χρώμα. Ταιριάζει απόλυτα με τη μύτη και το ανοιχτό στόμα, που είναι σχεδιασμένο και βαμμένο με ακρίβεια.

ΕΥΓΛΩΤΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

Τα χέρια των μωρών K & R

Μαζί με τα «εκφραστικά κουκλάκια», στις αρχές του 20ού αιώνα εμφανίστηκαν και τα «σώματα μπεμπέ», με χέρια και πόδια πλασμένα έτσι ώστε να αποδίδουν τις κινήσεις των πολύ μικρών παιδιών. Οι δημιουργίες της Kämmer & Reinhardt, που ήταν από τις πιο όμορφες και επιτυχημένες, γνώρισαν πολλές απομιμήσεις από τους κατασκευαστές του χώρου.

Στις αρχές του 20ού αιώνα έγιναν μεγάλες καινοτομίες στον κόσμο της κούκλας. Τότε έκαναν την εμφάνισή τους τα κεφάλια από μπισκουί, που αναπαρήγαν με ακρίβεια τα χαρακτηριστικά των προσώπων παιδιών και μωρών. Τότε, για να γίνει ο τέλειος συνδυασμός, δημιουργήθηκαν και τα «σώματα μπεμπέ», με χέρια και πόδια ελαφρά λυγισμένα, καθώς το κουκλάκι προοριζόταν να μένει καθιστό και όχι όρθιο. Τα σώματα αυτά εμφάνιζαν όλες τις λεπτομέρειες ενός βρέφους, όπως τα παχάκια, οι δίπλες και τα λακκάκια. Η Kämmer & Reinhardt, που λειτουργούσε στη Θουριγγία από το 1886, δημιούργησε μερικά από τα πιο επιτυχημένα «σώματα μπεμπέ», τα οποία συνδυάζονταν με κεφάλια από μπισκουί μεγάλης αξίας και ομορφιάς. Ένα από τα πιο εκφραστικά στοιχεία του «σώματος μπεμπέ» είναι τα χέρια, που έχουν ορισμένα κοινά χαρακτηριστικά: είναι παχουλά, με στρογγυλεμένη την παλάμη και το πάνω μέρος του χεριού, ενώ τα δάχτυλα είναι στρουμπουλά και λυγισμένα. Τα δύο μεσαία δάχτυλα είναι ενωμένα ή ελάχιστα χωρισμένα.

Δάχτυλα λυγισμένα

Τα χέρια των μωρών είναι γενικά γυρισμένα προς το σώμα της κούκλας, μισόκλειστα, με τα μεσαία δάχτυλα πιο λυγισμένα από τα υπόλοιπα. Τα νύχια είναι τονισμένα και διακρίνονται χάρη σε μια λεπτή κόκκινη γραμμή που τα χωρίζει από τα δάχτυλα. Οι κόμποι υπογραμμίζονται με λακκουβίτσες, όπως συμβαίνει στα αληθινά μωρά. Το είδος του σύνθετου υλικού που χρησιμοποιούσε η K&R είναι πολύ όμορφο και ανθεκτικό, σε χρώμα εξαιρετικά φυσικό.

Μωρό μοντέλο 121

Η κούκλα Kämmer & Reinhardt / Simon & Halbig, μοντέλο 121, ύψος 65 εκ., κατασκευάστηκε περίπου το 1913, λίγο μετά την εμφάνιση στην αγορά των «εκφραστικών μωρών». Με την ποιότητα του κεφαλιού από μπισκουί συνδυάζεται η ακριβής κατασκευή του σώματος, που αναπαριστά με πολύ φυσικό τρόπο το κορμάκι ενός βρέφους.

Το δεξί χέρι
Το χέρι είναι ελαφρά γυρισμένο προς τα πάνω. Ο μεσαίος και ο παράμεσος είναι λίγο πιο λυγισμένοι από τα υπόλοιπα δάχτυλα. Όλα τα δάχτυλα είναι παχουλά και λεπταίνουν στην άκρη.

Φινιρισμένα με λεπτές γραμμές
Μωρό Kämmer & Reinhardt / Simon & Halbig, μοντέλο 126, ύψους 65 εκ., του 1914 περίπου. Στη λεπτομέρεια του αριστερού χεριού φαίνεται η παλάμη γυρισμένη προς τα μέσα και οι λεπτές κόκκινες γραμμές που τονίζουν τα διάφορα μέρη των δαχτύλων.

Σχεδόν ενωμένα δάχτυλα

Όταν διαδόθηκαν στη Γερμανία τα «εκφραστικά κουκλάκια», η Kämmer & Reinhardt προσέλαβε έναν γλύπτη για να φτιάξει το μοντέλο του κεφαλιού που θα αναπαραγόταν στο μπισκουί. Το αποτέλεσμα ήταν ένα μπούστο από μπρούντζο που αναπαρίστανε μωρό έξι εβδομάδων. Στην Kämmer & Reinhardt έμειναν λίγο αμήχανοι, γιατί τα χαρακτηριστικά τούς φάνηκαν υπερβολικά αληθινά, αλλά τελικά το παρήγαγαν. Ασφαλώς χρειαζόταν και κατάλληλο σώμα κι έτσι δημιούργησαν ένα από τα πρώτα κουκλάκια με «σώμα μωρού», το μοντέλο 100. Η επιτυχία ήταν άμεση. Οι υποστηρικτές του «προσώπου κούκλας» το θεωρούσαν υπερβολικά νεωτεριστικό, γνώρισε όμως μεγάλη εμπορική επιτυχία. Τα διάφορα δείγματα του μοντέλου 100 διέφεραν μεταξύ τους, γιατί ζωγραφίζονταν στο χέρι και επομένως δεν είχαν όλα την ίδια έκφραση. Το σώμα όμως ήταν πάντα το ίδιο. Τα χέρια αυτού του βρέφους είναι γυρισμένα προς το σώμα. Είναι παχουλά, με στρογγυλεμένο το πάνω μέρος, με λακκουβίτσες στους κόμπους και με τα δάχτυλα σχεδόν ενωμένα. Όλα αυτά τα κάνουν πιο φυσικά, αλλά κυρίως πιο ανθεκτικά. Τα μεσαία δάχτυλα είναι πιο λυγισμένα από τα υπόλοιπα. Ο αντίχειρας είναι ξεχωριστός και τα νύχια τονισμένα.

Το περίφημο μοντέλο 100 της K & R, μέγεθος 50, του 1909 περίπου, είναι ίσως το πρώτο κομμάτι με «σώμα μωρού». Είναι από σύνθετο υλικό, με κεφάλι από μπισκουί, μάτια σκαλισμένα πάνω στο μπισκουί και ζωγραφισμένα. Το κεφάλι και το σώμα εμφανίζουν όλες τις λεπτομέρειες, όπως μπορούμε να δούμε στα χέρια.

ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΑ ΦΙΝΙΡΙΣΜΑΤΑ

Το θρανίο

Στις αρχές του 20ού αιώνα, στις σχολικές αίθουσες υπήρχαν θρανία από ξύλο βαμμένο ή γυαλισμένο με κερί. Συχνό ήταν όμως και το φαινόμενο της κατ' οίκον διδασκαλίας. Οι πιο εύπορες οικογένειες προσλάμβαναν συνήθως έναν παιδαγωγό, ο οποίος δίδασκε τα παιδιά στο σπίτι. Για να δημιουργήσετε μια σκηνή «ιδιωτικής» διδασκαλίας, χρειάζεστε ένα κομψό θρανίο με δερμάτινη επιφάνεια.

Τα σχολικά χρόνια αφήνουν στη μνήμη όλων μας μια ανεξίτηλη σφραγίδα. Η μυρωδιά της τάξης –ένα μείγμα μελανιού και κιμωλίας– έχει «μεταφερθεί» στις καλύτερες σελίδες της λογοτεχνίας του 19ου και του 20ού αιώνα. Οι δάσκαλοι ήταν μορφές που χάραξαν την παιδική ηλικία και τη μελλοντική ζωή των μαθητών. Οι αίθουσες είχαν μεγάλους γεωφυσικούς και πολιτικούς χάρτες, μεγάλα χαρτόνια στους τοίχους με το αλφάβητο, με κεφαλαία και μικρά γράμματα, γραμμένα πλάγια, σειρές με κρεμάστρες για να κρεμιούνται τα παλτά και τα καλαθάκια με το κολατσιό, ξύλινα θρανία με ενωμένο το κάθισμα και επικλινή επιφάνεια, που έκρυβε έναν κενό χώρο για τα βιβλία και τα τετράδια. Θα σας δείξουμε πώς να διακοσμήσετε την επικλινή επιφάνεια ενός από αυτά τα θρανία με ένα κομμάτι λεπτό δέρμα, το οποίο μπορείτε να αγοράσετε από ένα τσαγκάρικο ή να κόψετε από ένα δερμάτινο μπάλωμα. Αυτό το κομψό φινίρισμα θα κάνει το πάνω μέρος του θρανίου να μοιάζει με τα σεκρετέρ του 19ου αιώνα.

ΥΛΙΚΑ

- *Ψιλό γυαλόχαρτο*
- *Λεπτό δέρμα μοσχαριού*
- *Φαλτσοκούτι και πριονάκι χωρίς δόντια*
- *Μολύβι και χάρακας*
- *Χαλκομανία με γεωμετρικά σχέδια*
- *Ψαλίδι*
- *Κόλλα*
- *Ξύλινο πηχάκι πάχους 2 χιλ. και ένα κομμάτι ξύλου μπάλσας, κομμένο τετράγωνο με πλευρά 1 χιλ.*
- *Άσπρο ακρυλικό βερνίκι*
- *Πινέλο Νο 00*
- *Τσιμπιδάκι*
- *Ένα φύλλο μαύρο καρμπόν*
- *Οδοντογλυφίδες*
- *Άσπρος μαρκαδόρος*

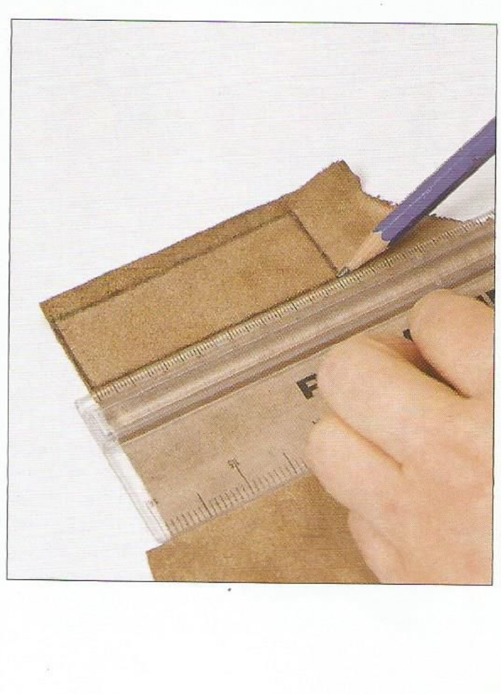
1 Ετοιμάστε το θρανίο

Τρίψτε καλά την επιφάνεια του θρανίου με το γυαλόχαρτο, για να αφαιρέσετε το βερνίκι. Έτσι θα κολλήσει γερά η κόλλα και θα σταθεροποιηθεί το ορθογώνιο κομμάτι δέρματος με το οποίο θα ντύσετε την επιφάνεια.

2 Μετρήστε την επένδυση

Μετρήστε με το χάρακα την επιφάνεια του θρανίου (το δικό μας είναι 2,5x7,5 εκ.) και πιέζοντας το μολύβι σχεδιάστε στην ανάποδη του δέρματος ένα ορθογώνιο, με πλευρές 4 χιλ. πιο κοντές από τις αντίστοιχες του θρανίου.

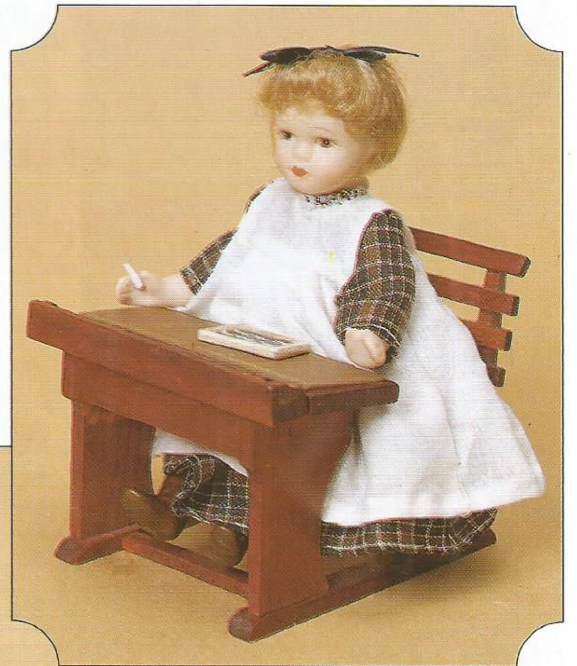
3 Κόψτε την επένδυση

Κόψτε το ορθογώνιο κομμάτι δέρματος. Παρ' ότι κόβεται εύκολα, το ψαλίδι πρέπει να είναι καλά τροχισμένο, ώστε οι άκρες και οι γωνίες να είναι τέλειες.

Το ιδιαίτερο μάθημα

Στο σπίτι μιας ευκατάστατης οικογένειας, σε δωμάτιο που έχει διαμορφωθεί σε αίθουσα διδασκαλίας, μια νεαρή δασκάλα κάνει μάθημα γεωγραφίας στη μαθήτριά της. Από τη σκηνή δεν μπορούσαν να λείπουν τα διδακτικά υλικά, όπως ο χάρτης με τα κράτη της εποχής εκείνης, και φυσικά το θρανίο. Πάνω του είναι ακουμπισμένη μια πλάκα, φτιαγμένη με καρμπόν και κομματάκια ξύλου, με απαραίτητο συμπλήρωμα την κιμωλία. Πάνω στην πλάκα η μαθήτρια θα γράψει τις σωστές απαντήσεις της γεωγραφίας που πρέπει να δώσει στη δασκάλα της. Η δερμάτινη επένδυση που καλύπτει την επιφάνεια του θρανίου είναι φινιρισμένη με μπορντούρα με κορδονάκι. Η κατασκευή είναι εύκολη και το αποτέλεσμα τέλειο. Βέβαια, αυτά τα θρανία πολυτελείας ταιριάζουν σε αριστοκρατικά σπίτια και όχι σε κάποιο σχολείο της υπαίθρου.

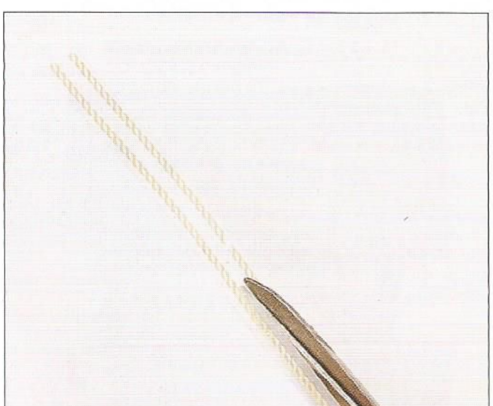
Η ΔΑΣΚΑΛΑ
Τα ιδιαίτερα μαθήματα γίνονταν από δασκάλα, που δίδασκε στους μαθητές τα βασικά μαθήματα αλλά και καλούς τρόπους.

ΤΟ ΥΛΙΚΟ
Ο χάρτης των αποικιακών αυτοκρατοριών δημιουργεί αμέσως σχολική ατμόσφαιρα, όπως φαίνεται και στη σκηνή που αναπαραστήσαμε.

Η ΜΑΘΗΤΡΙΑ
Το κοριτσάκι ακούει προσεκτικά τη δασκάλα. Πάνω από το φόρεμά της φοράει μια άσπρη ποδιά για να μη λερωθεί με την κιμωλία και το μελάνι.

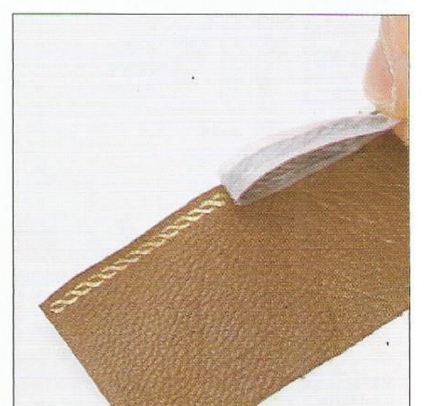

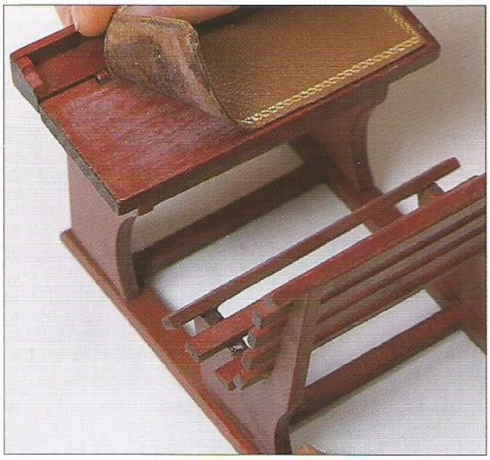
4 ***Χαλκομανία με διακοσμητικά στοιχεία***
Διαλέξτε μια όμορφη χαλκομανία, σε αυτή την περίπτωση ένα κορδονάκι πλάτους 2 χιλ. Κόψτε δύο λωρίδες, μήκους 7,1 εκ. και άλλες δύο, μήκους 1,9 εκ.

5 ***Το πρώτο ρέλι***
Ακουμπήστε στην καλή όψη του δέρματος, κατά μήκος της άκρης, μία από τις πιο μακριές λωρίδες. Πιέστε τη με μολύβι για να αποτυπωθεί το μοτίβο στο δέρμα.

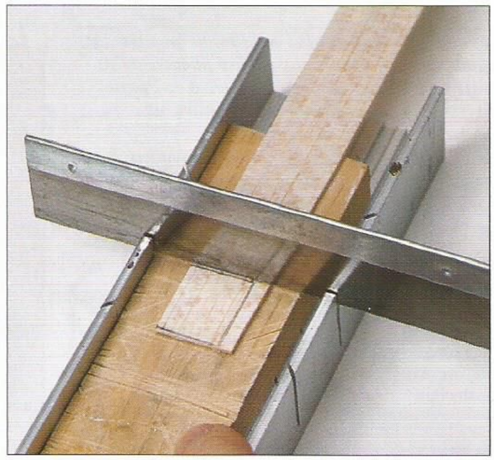

6 ***Τελειώστε το ρέλι***
Ανασηκώστε τη χαλκομανία προσέχοντας ώστε το μοτίβο να μείνει σταθερό πάνω στο δέρμα. Επαναλάβετε με τις άλλες τρεις λωρίδες, στις υπόλοιπες πλευρές.

7 ***Ντύστε το θρανίο***

Για να στερεώσετε τη δερμάτινη επένδυση, απλώστε κόλλα στην επιφάνεια του θρανίου και αφήστε λίγα λεπτά για να στεγνώσει, ακολουθώντας τις οδηγίες χρήσης. Κεντράρετε σωστά το δέρμα πάνω στην επιφάνεια και πιέστε γερά. Αφήστε να στεγνώσουν.

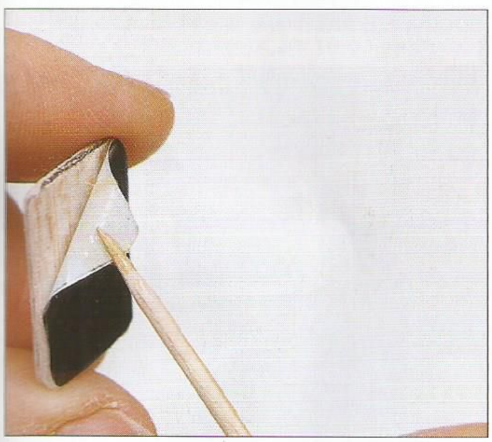
8 ***Φτιάξτε την πλάκα***

Με το μολύβι σχεδιάστε πάνω στο ξύλινο πηχάκι ένα ορθογώνιο 2,5x1,5 εκ. Με το ψαλτσοκούτι και το πριονάκι χωρίς δόντια κόψτε το ξύλινο ορθογώνιο που μόλις σχεδιάσατε και λειάνετε τις γωνίες με το γυαλόχαρτο προσεκτικά.

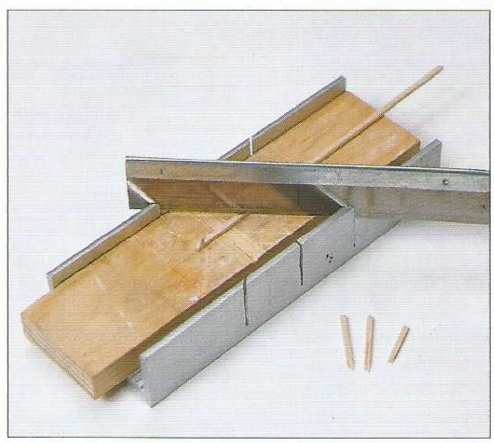
9 ***Κόψτε το καρμπόν***

Με το μολύβι χαράξτε στην ανάποδη του καρμπόν το περίγραμμα του ξύλινου ορθογωνίου και κόψτε το. Κόψτε με τον ίδιο τρόπο και ένα δεύτερο ορθογώνιο κομμάτι από το καρμπόν.

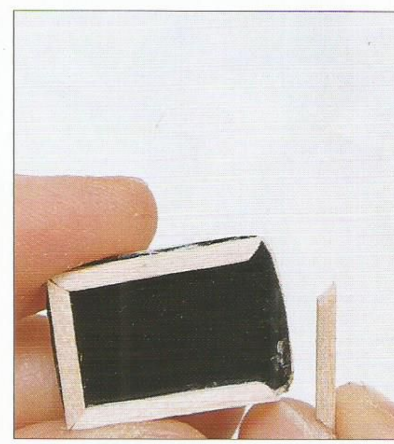
10 ***Ντύστε την πλάκα***

Απλώστε με οδοντογλυφίδα ένα στρώμα κόλλας στη μία πλευρά του ξύλινου ορθογωνίου και κολλήστε το ένα ορθογώνιο καρμπόν. Επαναλάβετε το ίδιο από την άλλη πλευρά του ξύλου.

11 ***Η κορνίζα της πλάκας***

Για να φτιάξετε την κορνίζα, κόψτε με το ψαλτσοκούτι και το πριονάκι χωρίς δόντια, με γωνία 45°, δύο κομμάτια ξύλου μήκους 2 εκ. και άλλα δύο μήκους 1,5 εκ.

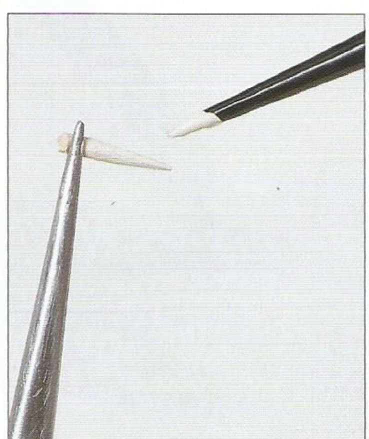
12 ***Κολλήστε την κορνίζα***

Τρίψτε με το γυαλόχαρτο τις άκρες της πλάκας και κολλήστε τα τέσσερα ξυλάκια στις αντίστοιχες πλευρές. Αφήστε να στεγνώσουν καλά.

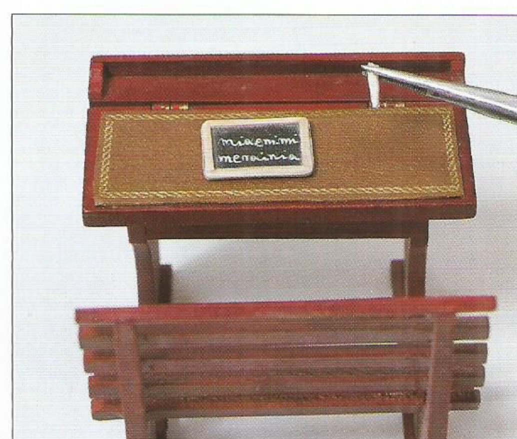
13 ***Οι πρώτες λέξεις***

Χρησιμοποιώντας τώρα τον άσπρο μαρκαδόρο γράψτε πάνω στην πλάκα λίγες απλές λεξούλες, για να δώσετε την εντύπωση ότι η μικρή μαθαίνει να γράφει.

14 ***Η κιμωλία***

Σπάστε στη μέση μια οδοντογλυφίδα και κρατώντας την με το τσιμπιδάκι βάψτε την άσπρη.

15 ***Το θρανίο είναι έτοιμο***

Όταν στεγνώσει καλά το θρανίο τοποθετήστε πάνω την πλάκα. Δίπλα της βάλτε την κιμωλία, αφού έχει επίσης στεγνώσει. Το θρανίο είναι έτοιμο για το μάθημα της γεωγραφίας.

Με το επόμενο τεύχος της σειράς

ΕΝΑΣ ΥΠΕΡΟΧΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΑΠΟ ΠΟΡΣΕΛΑΝΙΝΕΣ ΚΟΥΚΛΕΣ

θα αποκτήσετε την ωραία του βουνού.

Στις ενότητες του τεύχους No 32 θα βρείτε:

ΙΣΤΟΡΙΑ

Ισπανικές κούκλες του '40 από τερακότα και σουβενίρ με τοπικές ενδυμασίες

ΡΟΥΧΑ ΚΑΙ ΑΞΕΣΟΥΑΡ

Γάντια – ομορφιά και πολυτέλεια για τη δεξίωση ή τον περίπατο

ΔΙΑΣΗΜΕΣ ΚΟΥΚΛΕΣ

Το μωρό Heubach Köppelsdorf

ΣΥΛΛΟΓΗ

Πρόσωπα Franz Schmidt – καινοτομίες στα «εκφραστικά μωρά»

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ

Παιχνίδι στον αχυρώνα – η ζωή σε ένα αγρόκτημα

Ένας υπέροχος κόσμος από

ΠΟΡΣΕΛΑΝΙΝΕΣ ΚΟΥΚΛΕΣ

1
01
5 290573 687011